

Единствено оправдание за апатията, на сердаря Абдуль-Керимъ-паша, може да служи цѣлата редица отъ горѣупоменатитѣ факти, които — не мога да се не съглася съ това — не сж могли да бждатъ отъ естество да подбодрятъ главнокомандующия да прѣд-приеме единъ настѣпателенъ начинъ на дѣйствиe; но все пакъ той бѣше длъженъ — отъ обявяването на войната до встѣпването на руситѣ въ наша територия — да даде на офицеритѣ и войскитѣ, надъ които той бѣше приелъ командването, онази закаленность и втегнатость, отъ която тѣ толкова много се нуждаеха. — Въ течение на осемдесетъ дни би могло, наистина, много нѣщо да се направи!

прѣдъ Дунавъ:

а. Отъ прѣдизвяването на Дунавъ — до изляването на Плъвенъ;

б. Отъ изляването на Плъвенъ — до сключаването на прѣмирието.

Ние разгледахме първия периодъ; но първа ни задача е въ втория. — Намъ ще бъде необходимо да се посрѣемъ и се позанимаемъ още малко съ стария сердаръ Абдуль-Керимъ-паша въ Шуменъ.

Ние вече казахме, че въ Шуменъ се намираща дѣл пазовина и силна крепостна позиция. Още отъ самото начало на войната, Шуменъ бѣше планетата, около която тежишеха всичките намерения. Тукъ бѣха излетѣ на добри войски но малко неприятни, какво въпреки това трѣбаше; тѣзи войски трѣбаше достатъчно да се въртятъ и да обикалятъ все около пазовата на крепостъ, подобно на оловнитѣ металъ въ нѣкои старинни часовници. Сердаря, като че ли се босна, като че ли му се смѣхаше да ги отдалечи отъ себе си, за да не би съ това да се повредятъ нѣщо — както, напримеръ, има хора, които не си обу-